

93. ПОВЕРЕЊЕ У БОГА

(На глас број 28. и 186.)

1. { Бо - же Ти си ми у - те - ха,
Тво - ја по - моћ да - ће ми се

Веч - но мо - је уз - да - ње! } И на пу - ту
Кроз сву пат - њу, стра - да - ње!

теш - ком, мрач - ном, Ра - дост, бла - го -

слов на - ла-зим! За То-бом ћу по - ћи ја;

Нек бу - де во - ља Тво - ја.

2. Сав се Теби поверавам - Што Ти чиниш добро је:
 Било умрет', ил' живити, Ја захвално примам све.
 Кад ме тишти јаки терет Ти си кадар снажит' крепит'.
 За Тобом ћу поћи ја: Нек буде воља Твоја.
3. Води ме Ти, куда мислиш Да ми треба ходити;
 Кад Ти моју судбу водиш Вавек ћу блажен бити!
 Кад ме Твоја милост штити Ко ми може наудити?
 (Рим. 8, 35-39.)
 За Тобом ћу поћи ја: Нек буде воља Твоја.
4. Кад навале јади на ме Тад' осећам, како ј' нам
 Кроз све патње овде проћи,- Бог је веран - добро знам.
 Ти помажеш терет носит', Не треба ми очајават'!
 За тобом ћу поћи ја: Нек буде воља Твоја.
5. Теби се ја поверавам Задовољством, Оче благ!
 Свршиће се свака туга, Бол ће бит' блаженства знак.
 Кад ја из висине неба Целу моју судбу згледам,
 Радосно ћу казат' Ти: Блажено ме води Ти!